

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 58.162/3
van 30 september 2015

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot instelling van een tegemoetkoming in de kosten bij de renovatie van een bestaande woning of bij de realisatie van een nieuwe woning’

Op 8 september 2015 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot instelling van een tegemoetkoming in de kosten bij de renovatie van een bestaande woning of bij de realisatie van een nieuwe woning’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 29 september 2015. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Johan PUT en Bruno PEETERS, assessoren, en Marleen VERSCHRAEGHEN, toegevoegd griffier.

Het verslag is uitgebracht door Frédéric VANNESTE, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 30 september 2015.

*

ONTVANKELIJKHEID VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering, dat ertoe strekt de renovatiepremie die met ingang van 1 december 2014 werd afgeschaft,¹ in een inhoudelijk aangepaste versie opnieuw in te voeren, werd op 3 juli 2015 principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Tevens besliste de Vlaamse Regering:

“2. de Vlaamse minister, bevoegd voor de huisvesting, te gelasten over voornoemd voorontwerp van besluit het advies in te winnen van:

2.1. de Vlaamse Woonraad, met verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van dertig dagen,

2.2. de Raad van State, met verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van dertig dagen zoals bepaald in artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, op voorwaarde dat het in punt 2.1. vermelde advies geen aanleiding geeft tot wijziging van de heden door de Vlaamse Regering principieel goedgekeurde tekst.”

Zoals de Raad van State reeds eerder heeft opgemerkt,² is de in de beslissing van de Vlaamse Regering voorkomende voorwaarde dat het “advies geen aanleiding geeft tot wijziging van de heden door de Vlaamse Regering principieel goedgekeurde tekst” opdat de bevoegde minister de Raad van State zou kunnen raadplegen zonder de tekst opnieuw aan de Vlaamse Regering te moeten voorleggen, niet vrij van dubbelzinnigheid. Enerzijds kan die voorwaarde zo worden geïnterpreteerd dat de betrokken minister de Raad van State slechts kan raadplegen zonder het ontwerp opnieuw aan de Vlaamse Regering te moeten voorleggen wanneer de adviezen geen elementen bevatten die nopen tot een (inhoudelijke) aanpassing van de tekst. Anderzijds kan die voorwaarde in die zin worden geïnterpreteerd dat aan de betrokken minister ook de bevoegdheid wordt toegekend om de opmerkingen of voorstellen van de adviesorganen waaruit (inhoudelijke) wijzigingen aan de ontwerp tekst voortvloeien te beoordelen, in welk geval de ontworpen tekst slechts opnieuw aan de Vlaamse Regering zou dienen te worden voorgelegd wanneer die minister van oordeel is dat de inhoud van de adviezen noopt tot het aanbrengen van wijzigingen erin.

2. In dit geval is de minister klaarblijkelijk uitgegaan van de laatste opvatting. Het ontwerp van besluit werd immers niet opnieuw aan de Vlaamse Regering voorgelegd, ook al formuleerde de Vlaamse Woonraad in zijn advies van 5 augustus 2015 verscheidene substantiële inhoudelijke opmerkingen. De Vlaamse Woonraad merkte niet alleen op “dat de uitwerking van de modaliteiten, meer bepaald inzake het verplichtend karakter van de gefaseerde aanvraag, de procedurestappen en de categorisering van de werken, voor verbetering vatbaar is”, maar drong ook aan “op een overgangsregeling voor diegenen die vóór de inwerkingtreding van de nieuwe regeling reeds de renovatiewerken hebben uitgevoerd”. Hij stelde dat “[e]en gedegen overgangsregeling (...) onontbeerlijk [is] en (...) de garantie [biedt] op het vooropgestelde

¹ Bij het besluit van de Vlaamse Regering van 29 oktober 2014 ‘tot opheffing van het besluit van de Vlaamse Regering van 2 maart 2007 tot instelling van een tegemoetkoming in de kosten bij de renovatie van een bestaande woning of bij het realiseren van een nieuwe woning’.

² Zie adv.RvS 49.269/3 van 8 maart 2011 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 8 juli 2011 ‘tot wijziging van verschillende decreten in het kader van de herstructurering van het agentschap Toerisme Vlaanderen’, *Parl.St.* VI.Parl. 2010-11, nr. 1093/1, 52-54, opmerking 3.

behoud van het voordeel, een verwachting die is aangesterkt door de communicatie (die op 3 oktober 2014 werd verspreid naar aanleiding van de opheffing van het besluit van 2 maart 2007)”.

3. De bevoegdheid die de Vlaamse Regering aan de minister heeft verleend om te beoordelen of het advies van de Vlaamse Woonraad aanleiding geeft tot wijzigingen van het ontwerpbesluit, vormt een uitzondering op het beginsel van de collegiale beraadslaging van de Vlaamse Regering.³ Die uitzondering kan niet zo ruim worden begrepen dat de Vlaamse Regering zich in dit geval niet meer zou moeten uitspreken over het ontwerpbesluit, gelet op de substantiële inhoudelijke opmerkingen die de Vlaamse Woonraad in zijn advies heeft geformuleerd. De redenen waarop de minister zich eventueel beroept om het ontwerpbesluit niet te wijzigen in het licht van die opmerkingen vooraleer het aan de Raad van State wordt voorgelegd, zijn in dat verband irrelevant. Gelet op het substantieel inhoudelijke karakter van de opmerkingen van de Vlaamse Woonraad staat het eerst aan de Vlaamse Regering om deze redenen te beoordelen en te beslissen of het ontwerpbesluit al dan niet moet worden gewijzigd, vooraleer het aan de Raad van State om advies kan worden voorgelegd.

Deze opmerking klemmt des te meer nu de teksten die aan de Raad van State om advies worden voorgelegd, een definitief karakter moeten hebben,⁴ terwijl in dit geval niet vaststaat dat de Vlaamse Regering de inzichten van de minister zal delen aangaande het niet volgen van de opmerkingen van de Vlaamse Woonraad.

De conclusie is dat in dit geval de voorwaarde die de Vlaamse Regering heeft verbonden aan het vragen door één van haar leden van een advies over het ontwerpbesluit aan de Raad van State niet werd nageleefd en dat de adviesaanvraag onontvankelijk is. Eerst nadat de Vlaamse Regering aan de hand van de nota aan de Vlaamse Regering, die een repliek moet bevatten op de opmerkingen van de Vlaamse Woonraad,⁵ heeft kunnen beoordelen of het ontwerpbesluit al dan niet moet worden gewijzigd in het licht van deze opmerkingen, kan het advies van de Raad van State alsnog worden ingewonnen.⁶

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Marleen VERSCHRAEGHEN

Jo BAERT

³ Zie artikel 22 van het bijzonder decreet van 7 juli 2006 ‘over de Vlaamse instellingen’ en artikel 83, § 1, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’.

⁴ Adv.RvS 41.417/AV tot 41.420/AV van 6 oktober 2006 over een voorontwerp dat onder meer heeft geleid tot de wet van 10 mei 2007 ‘tot wijziging van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden’, *Parl.St.* Kamer 2006-07, nr. 51-2720/001, 130-131.

⁵ Zie artikel 9, b), van het huishoudelijk reglement van de Vlaamse Regering van 21 december 2012.

⁶ Zolang dit niet is gebeurd, is uiteraard niet voldaan aan de adviesverplichting voorgeschreven bij artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.